

somhed i Studiet og til en selvstændig Tilgængelighed, og at der derved er mere Sikkerhed for, at Foredragene og hele Studiet kunne faae en saadan Indflydelse paa hele Personligheden og paa de individuelle Anlæg og Evner, som kan bære mere Frugt for hele Livet. Det er selvfølgelig en Forudsætning, at der kan findes Mænd, som ikke have lagt deres Universitetsstudier paa Hylben, fordi de ere traadte ind i Livets praktiske Gjerning, og jeg har allerede indbrømt, at det idetmindste for det ene af de Faculteters Vedkommende, hvorom der er Spørgsmaal, kan have stor Vanskelighed at træffe saadanne Mænd, men det maa jo være en Sag, der er overladt til Ministeren. Jeg vil haabe, at den høitærede Minister længe vil vedblive at beklæde den Plads, han nu har, og at det maa lykkes ham at overvinde de Vanskeligheder, der kunne stille sig iveien for at gennemføre denne Reform i en enkelt Side af Universitetsforholdene, og hermed skal jeg tillade mig paa det Bedste at anbefale Fleertallets Forslag til det ærede Thing.

Thurah: Ved Finantslovens 2den Behandling i forrige Samling tillod jeg mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, hvor vigtigt det vilde være, om det kunde lykkes at overbevise Landets Communer om, at den Naade, hvorpaa de hjemløse Børn hidtil have været forpleiede, har medført mange Ulemper og sørgelige Følger saavel for Samfundet som for disse enkelte Børns hele Fremtid. Jeg tillod mig i Forbindelse dermed at pege hen paa, at der siden 1864 forelaa et Forslag, et Tilbud fra en Opdragelsesanstalt, nemlig Holsteinsminde, om at modtage indtil sex Børn af disse hjemløse fra Communerne fra høist det 8de Aar og indtil Confirmationen til en Betaling af 30 Rd. aarligt, med 30 Rd.s Indstud ved Modtagelsen. Det vil være det ærede Thing bekjendt, at der nu fra Institutbestyrer Stephansen paa Holsteinsminde foreligger en Indbydelse til alle Landets Communer, saaledes som denne er trykt og ombeelt til de Herrer, hvilken gaaer i den af mig anthede Retning, og det er altsaa det samme Tilbud, der har foreligget siden 1864, som her er gjentaget. Det er imidlertid sør-

geligt, at det ikke er lykkes Institutbestyrer Stephansen ved dette Tilbud at formaae Landets Communer til at sende saadanne Børn til Opdragelsesanstalten Holsteinsminde, hvor de vilde finde et Hjem og en Undervisning, som vistnok i Reglen vilde føre til, at de bleve nyttige Borgere for Samfundet, medens de nu ofte i den Pleie, hvori de ere, komme paa Aarveie, hvorfra det er meget vanskeligt at føre dem tilbage. Det er sørgeligt, siger jeg, at Institutbestyrer Stephansen ikke har mødt større Smøbekommen hos Communerne, end det har været Tilfældet, idet der indtil nu kun er kommet 3 Børn efter denne Indbydelse, istedetfor at der kunde være kommet 24, hvilket var Antallet i de 4 Aar, som ere forløbne. For mig staaer Sagen saaledes, at dersom Communerne for Fremtiden skulle faae Dinene op for, hvor vigtigt det er, at der itide gjøres Noget for disse hjemløse Børn, skal det være ved, at der paa forskjellige Kanter af Landet reiser sig Pleiesistelser, som tage sig af saadanne Børn for en billig Betaling og omtrent for den samme Betaling, for hvilken Communerne nu kunne holde saadanne Børn; men for at det skal kunne blive Tilfældet, er det nødvendigt, at der gives et Tilbud til slike Anstalter, hvad enten det nu kommer fra Amtcommunerne, eller gennem den private Godgjørenhed, eller fra Statens Side, Noget, der jo tildeels allerede finder Sted, idet Rigsdagen aarligt har bevilget 1000 Rd. til Institutbestyrer Stephansen som Bestyrer af Anstalten paa Holsteinsminde. Jeg formener nemlig, at denne Bevilling har sat ham istand til at gjøre Communerne dette overordentlig billige Tilbud, idet ellers Betalingen for hvert Barn paa Anstalten er 80 Rd. aarligt, men det vil naturligvis ikke være muligt for ham, efter som denne menneskefjærlige Mand ikke har gjort det, yderligere at nedsætte den Sum, som skal erlægges for disse Børns Pleie. Det er det yderste Tilbud, han har formaaet at gjøre; men det vilde efter min Overbeviisning være ønskeligt, om man kunde anstille Forsøg paa, hvorvidt det ikke var muligt, at Communerne, naar de 30 Rd., som skulle erlægges ved Børnernes Modtagelse paa Anstalten, saldt bort, endelig engang skulle ville række Haanden til at betræde